

slag til den foreliggende Lov er gaaet ud, at det skulde være umuligt at udfinde nogen anden Regel end den, at man slet ingen Regel har villet følge, saa troer jeg, at det er meget vel lykket, men jeg har dog ikke hidtil forstaaet det saaledes; jeg har troet, at Meningen skulde være den, at man dog nogenlunde vilde følge en Regel, og man har dog ogsaa fulgt det fra Regjeringens Side forelagte Udcast med Hensyn til Resultatet, kun med de uforklarlige Afvigelser, som jeg har tilladt mig at fremhæve. Jeg vilde kunne forstaae de Afvigelser, der gaae ud paa, idet man afrunder, at borttage Mere, end jeg egentlig kan finde begrundet, og jeg kunde finde den ærede Ordførers Argumenter fuldkommen passende, naar man var gaaet den Vej; jeg finder endog, at hans Argumenter gaae endnu videre, end han selv er gaaet, thi de Argumenter han anførte for, at man skulde tage Hensyn til, hvorledes Enke efter Embedsmænd i lignende Stillinger aflægges, og hvor meget der af disse Hundreder og Tusinder, der bevilgedes, vilde falde paa de forskjellige Kvadratmile i Landet, vilde jo egentlig føre til en gennemgaaende Bortskjæring eller Bortkastelse af det Hele. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om Embedsmænds Efterladte, men der er Tale om Folk, som selv ere Embedsmænd; de, der høre til Kvindeskønnet, kunne jo vel ikke kaldes Embedsmænd, men man har ingen anden Benævnelse end den til dem, som den høifalige Enkedronning kaldte sine Omgivelses, som kan træde istedetfor, og derved betegnes Folk, der paa Grund af den Stilling, de have indtaget hos en høifønelig Person, have Fordring paa Pension af Staten, ikke for den Tjeneste, deres Mænd eller Forsørgere i sin Tid have ydet, men for den Tjeneste, de selv have ydet, og dette retfærdiggjør allerede, at de faae noget Mere, end de ellers vilde have faaet, paa samme Maade, som Embedsmanden selv faaer en større Pension end den, der tilfalder hans Enke eller hans Efterladte. Men vil jeg nu anvende de Betragtninger, den ærede Rigsdagsmand er fremkommen med, saa troer jeg, at jeg, naar der er Spørgsmaal om, af hvilken Grund en Livudstf skal have nogle og halvtrestindstyve

Daler mere, end Regjeringen i sit Udcast har beregnet, der i Sammenligning med de andre Gager kunde tilkomme ham — og ligeledes med Hensyn til en Schweizer og med Hensyn til Høfscavalererne — vil kunne bede de Herrer at betænke, hvormegent der falder paa hver enkelt Kvadratmill i Landet, og med samme Net, hvormed den ærede Rigsdagsmand kunde spørge, om ikke ethvert Lyende, som i en velhavende Familie bliver aflagt med 100 Rbd., vil søle sig veltilfreds, vil jeg kunne spørge, om ikke enhver Livudstf hos en velhavende Familie maatte finde sig endog allerede meget vel affunden ved at faae 300 Rbd., uden at man behøvede, endnu at give ham 50 Rbd. Det er ikke muligt at komme til en retfærdig Afregning for de forskjellige Pensionbeløb, naar man vil gaae den Vej, og jeg troer ogsaa, den ærede Rigsdagsmand ved det Forslag, han i Forening med Udvalgets Fleertal har stillet, er kommen til et meget bedre Resultat, end hans egne Argumenter skulde lade formode; navnlig troer jeg, at hans Resultat vilde blive meget godt, saasnart man borttog de Feil, jeg har tilladt mig at fremhæve; thi jeg troer dog ikke, at man i den Grad skal undgaae Følger for Fremtiden, at man skal handle aldeles imod, hvad man ellers vilde finde at være en rigtig Regel, blot fordi man ikke senere skulde udfinde, efter hvilken Regel man var gaaet frem. Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af et Medlem af Udvalget i Forening med et andet Medlem, vilde jeg jo, naar der blot kunde være Spørgsmaal om mine Ønsker i denne Sag, saaledes som den ærede Ordfører har givet mig nogen Anledning til at formode, vistnok være for, at disse Personer skulde have et Beløb; jeg ønsker dem det saameget hellere, som jeg maa erkjende, at Spørgsmaalet for deres Vedkommende vistnok kan være tvivlsomt; men dette Ønske fra min Side vilde dog, forekommer det mig, ikke berettigede mig til at fremsætte noget Forslag i den Anledning eller at understøtte det Forslag, som derom er fremskomet; thi jeg maa først og fremmest fremhæve, hvorledes Sagen foreligger for Regjeringen, og hvorledes den her efter har stillet sig. Vil man saa desuagtet, ikke af Retfærdighedskrav eller Retsskrav, som det ærede Medlem af Udvalget har fremhævet —